

Bilag til bet. o. lovf. vedr. love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område

sikkerhedskrav i direktivet og den nationale lovgivning, der implementerer direktivet.

Hidtil har praksis været således, at standarden kunne være gældende, selvom de ikke forelå på dansk. Det er denne praksis, der med forslaget lovfæstes.

Spørgsmål 2:

Hvilke ekstraordinære omstændigheder skal foreligge, for at retsfor skrifter, som omfattes af lovforslaget, ikke skal foreligge på dansk?

Svar:

Det er alene de tekniske specifikationer og standarder, hvorved forstås bl.a. fælleseuropæiske eller internationale standarder, der efter forslaget vil kunne få retsvirkning uden at foreligge på dansk. Reglerne retter sig f.eks. mod specifikke typer af fabrikanter, men vil ikke være rettet mod den almindelige borger. Lovforslaget er udtryk for et ønske om at videreføre de regler, der har været gældende på området indtil 1. januar 2008, og som ikke hidtil har voldt problemer. Med forslaget lovfæstes også den hidtidige praksis med, at standarder kan være gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Selve forskrifterne vil altid foreligge på dansk. Hvis en standard er obligatorisk, vil der altid i forskrifterne være en henvisning til standarden på dansk.

Det forventes fremover alene at være et begrænset antal standarder og andre tekniske specifikationer, der kan være grund til at undtage fra offentliggørelse i Lovtidende. Det skyldes, at standarder og andre tekniske specifikationer i højere grad end i dag vil være frivillige at anvende. Det vil sige, at der i selve forskriften vil blive fastsat, hvilke væsentlige krav der skal være opfyldt, for at f.eks. en stikkontakt er tilstrækkelig sikker. Stikkontakten kan fremstilles på mange måder, men hvis fabrikanten følger en given standard, er der en formodning om, at stikkontakten lever op til kravene om at være sikker.

De omstændigheder, der kan begrunde, at visse standarder ikke skal foreligge på dansk, er, at de retter sig mod snævre kredse af virksomheder, der arbejder i internationale, professionelt orienterede sammenhænge, hvor arbejds sproget ofte er engelsk. For sådanne virksomheder kan det være nødvendigt, at de anvender standarderne på originalsproget, og der er derfor reelt ikke behov for, at standarderne oversættes.

Hertil kommer, at oversættelse af standarder kan være uforholdsmæssigt dyrt. De kan være meget omfangsrige og anvendes i nogle tilfælde kun af ganske få virksomheder.

Allerede i dag udsender Sikkerhedsstyrelsen tekniske meddelelser eller anden information til de relevante virksomheder. Forskrifter med detaljerede tekniske krav kan på den måde ledsages af en nærmere forklaring. Hermed skabes der fra kundgørelsesøjeblikket et endnu bedre grundlag for efterlevelse af reglerne.

Spørgsmål 3:

Hvordan vil man sikre, at alle borgere har adgang til at sætte sig ind i gældende retsfor skrifter?

Svar:

De forskrifter, standarder og andre tekniske specifikationer, der foreslås undtaget fra offentliggørelse, er f.eks. forskrifter og standarder, der er udformet som håndbøger for fagfolk. De indeholder typisk reglementer med detaljerede tekniske sikkerhedskrav rettet imod grupper af forskellige installatører. Reglementerne opfylder ikke de sædvanlig formkrav for bekendtgørelser og egner sig bedst til en direkte målrettet kundgørelse til de berørte kredse af virksomheder, sådan som de er blevet kundgjort hidtil.

Disse regler retter sig ikke mod den almindelige borger, men kun til snævre kredse af virksomheder, der ofte er meget specialiserede.

Enhver, som har interesse i disse forskrifter og specifikationer, vil imidlertid, som det allerede er tilfældet i dag, kunne gennemse dem hos Sikkerhedsstyrelsen eller på et andet sted efter aftale. Forskrifterne og specifikationerne har også hidtil været undtaget fra kravet om offentliggørelse, og der er således tale om fortsættelse af hidtidig praksis.

Erfaringen viser, at brugerne af forskrifterne og specifikationerne ikke har fundet det problematisk, at der ikke er sket offentliggørelse. Brugere har enten fået oplysninger om forskrifterne m.v. direkte fra Sikkerhedsstyrelsen, via deres faglige nationale eller internationale netværk eller fra anden relevant offentlig myndighed.

Muligheden for at gennemse forskrifterne hos Sikkerhedsstyrelsen har kun været benyttet enkelte gange. Dette må således tages som et udtryk for, at forskrifterne har en sådan karakter, at de ikke er interessante for andre end dem, de